

بررسی کاهش امکان سرطان با استفاده از چند سویه باکتری‌های پروبیوتیک در مقابل برخی از مواد کارسینوژن

صدیقه مهرابیان^۱، احمد مجید^۲

^۱ دانشیار، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه تربیت معلم

^۲ استاد، گروه زیست شناسی تکوین سلول، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

چکیده

سابقه و هدف: عوامل شیمیائی سرطان‌زا ممکن است توسط فعالیت میکروب‌های ساکن در دستگاه گوارش ایجاد شوند. تحقیقات انجام شده، استفاده از محصولات پروبیوتیک را در کاهش خطر سرطان پیشنهاد می‌کنند. هدف از این پژوهش بررسی اثر مهار کنندگی باکتری پروبیوتیک بر گسترش سلول‌های جهش یافته و سرطانی بود.

روش بررسی: در این مطالعه بنیادی، اثر ضد جهشی کشت‌های پروبیوتیک شامل بیفیدوباکتریوم بیفیدوس، بیفیدوباکتریوم لانکوم، لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، لاکتوباسیلوس بولگاریکوس، لاکتوباسیلوس رامنسوس و استرپتوکوکوس ترموفیلوس روی کاهش فعالیت جهشی و سرطان‌زائی دو ماده سرطان‌زای آزیدسیدیم و نیتروزآمین با استفاده از سالمونلا و میکروزوم مطابق آزمایش Ames انجام شد.

یافته‌ها: اثر ضد جهشی و خدسرطانی کشت‌های پروبیوتیک مشاهده شد. درصد کاهش اثر سرطان‌زائی در اغلب موارد بالای ۴۰ درصد بود که نشان دهنده اثر ضد سرطانی قوی آنها می‌باشد.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که کشت‌های پروبیوتیک اثر ضد جهشی و خدسرطانی قوی دارند.

واژگان کلیدی: سرطان، پروبیوتیک، کارسینوژن، سالمونلا تیفی موریوم، میکروزوم.

مقدمه

بیفیدوباکتریوم هستند و بیفیدوباکتریوم‌ها به عنوان یک عامل پروبیوتیک برای جلوگیری و درمان وسیع الطیف گاسترولتریت و سرطان بررسی شده‌اند (۱). مصرف خوراکی پروبیوتیک‌ها می‌تواند خاصیت ضد کارسینوژنی داشته باشد و این عمل با خنثی سازی مسمومیت ژنوتکسین‌ها در روده صورت می‌گیرد. اثبات این مسئله در آزمایشگاه با استفاده از کارسینوژن ۱ و ۲ دی‌متیل‌هیدرازین در کولون موش نشان داده شده است. مطالعات جدید نشان داده که ترکیبات متabolیتی با طول عمر کوتاه جدا شده از شیر که توسط سویه‌های نظیر لاکتوباسیلوس بلگاریکوس و استرپتوکوکوس ترموفیلوس تخمیر شده، در غیرفعال کردن عوامل خطرزا و کارسینوژن روده بسیار موثر می‌باشند (۲). مصرف پروبیوتیک‌ها منجر به تولید طیف متفاوتی از محصولات تخمیری هم‌چون غلظت بالایی از اسیدهای چرب بازنگیر کوتاه می‌گردد.

زندگی مدرن ذخایر طبیعی باکتری‌ها را در درون دستگاه گوارش کم کرده است. بعد از سال‌های متعددی که تنوع غذایی و برخورد با مواد شیمیایی موجود در غذا کم شده و نیز استفاده از آنتی‌بیوتیک و سایر داروها اصلاً تعجب‌آور نیست که نوع و مقدار فلور طبیعی بدنمان تغییر کند (۳). باکتری‌های پروبیوتیک معمولاً از باکتری‌های فلور طبیعی دستگاه گوارش هستند. بیفیدوباکتریوم‌ها به طور طبیعی باکتری‌های غالباً کولون هستند. حدود ۲۵ درصد باکتری‌های مدفعی بزرگ‌سالان و ۸۰ درصد باکتری‌های مدفعی کودکان

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه تربیت معلم، دکتر صدیقه مهرابیان

(email: mehrabian_s@yahoo.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۹/۲۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۱/۳۱

مواد و روشها

در پژوهش بنیادی حاضر باکتری‌های مورد استفاده در آزمون Ames شامل سالمونلاتیفی موریوم 100 و سالمونلاتیفی موریوم TA104 بودند که مستقیماً از پروفسور Ames دریافت گردیدند. این سویه‌ها دارای جهش در اپرون هیستیدین هستند. سویه‌های آزماینده دارای جهش‌های دیگری نیز هستند که توانایی آنها را برای تشخیص عوامل جهش‌زا به طور گسترشده‌ای بالا می‌برد.

از انواع این جهش‌های ثانویه، موارد زیر در این تحقیق انجام شد:
 ۱ - جهش rfa. در این آزمون از دیسک آگشته به کریستال ویوله ۰/۱ درصد و محیط کشت نوتربنیت آگار استفاده شد که مدت ۱۸ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد.

۲ - جهش UvrB. حساسیت پرتو UV در سویه‌های TA 100 و TA104 جهش UvrB را تایید می‌کند. در این آزمون نیمی از سطح پلیت با کاغذ آلومینیومی پوشانده شد. در فاصله ۳۳ سانتی‌متر از لامپ UV به مدت ۸ ثانیه پرتوتابی انجام گرفت که با قرار دادن درب پلیت، ۱۸ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد.

۳ - پلاسمید RFA. سویه‌های TA 100 و TA104 از نظر وجود فاکتورهای مقاومت به آمپیسیلین مورد آزمایش قرار گرفتند. در این آزمون دیسک آمپیسیلین (۱۰۰ میکروگرمی) روی محیط نوتربنیت آگار حاوی باکتری به مدت ۱۸ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه قرار داده شد.

از آنجایی که بسیاری از ترکیبات برای بروز خصوصیات ضدجهشی و ضدسرطانی باید از نظر متabolیکی فعال شوند، افزودن یک عصاره استریل میکروزوم از بافت‌های پستانداران مانند موش الزامی است. در این تحقیق عصاره میکروزومی از هموژنی کبد رت نر استفاده شد (وزن متوسط هر کبد حدود ۹ گرم بود). شش نوع باکتری تولید کننده اسیدلاکتیک شامل بیفیدوباکتریوم لانکوم، بیفیدوباکتریوم بیفیدوس، لاکتوباصلیوس اسیدوفیلوس، لاکتوباصلیوس بولگاریکوس، لاکتوباصلیوس رامنوس و استریپتوکوکوس ترموفیلوس بصورت خالص تهیه شد. باکتری‌ها به محیط MRS برای تلقیح شدند و در شرایط بی‌هوایی در مجاورت ۵ درصد گاز دی‌اسیدکربن و گاز پک به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه انکوبه شدند. آنها بر اساس صفات شکلی و بیوشیمیائی مانند توانایی رشد در دمای ۱۵ و ۴۵ درجه سانتی‌گراد تولید اسید و گاز از گلوکز، تخمیر قندهای مختلف و تولید NH_3 از آرژینین بر

از طرفی مشاهده شده که پس از مصرف پروبیوتیک‌ها در کولون موش، آنزیم محافظت کننده گلوتاتیون ترانسفراز II القاء می‌گردد. مجموع این عوامل با هم موجب کاهش بار عوامل ژنتوکسیک در روده و نیز باعث افزایش تولید عاملی می‌گردد که ترکیبات سمی را غیرفعال می‌سازد؛ به عنوان مثال بوتیرات یکی از این عوامل محافظتی می‌باشد که باعث کاهش خطر سلطان می‌گردد.^(۴)

مطالعه‌ای بر روی مدل حیوانی و آزمایشگاهی نشان داد که باکتری‌های اسیدلاکتیک موجود در شیرهای تخمیری می‌تواند اثرات مهارکننده روی گسترش زخم‌های پیش سلطانی و تومورها در مدل حیوانی داشته باشد. به علاوه، در آزمون Ames با استفاده از گونه بیفیدوباکتریوم انیمالیس اثر مهارکننده‌ای در برابر عوامل موتاژن مستقیم مانند مدل حیوانی نشان داده شد.^(۵)

در آزمون ایمز موتاژیون برگشتی در سالمونلاتیفی موریوم مورد بررسی قرار می‌گیرد و متدائل‌ترین روش تعیین پتانسیل جهش‌زایی و سلطان‌زایی مواد شیمیایی است. در این آزمون از سویه‌های مختلف سالمونلاتیفی موریوم استفاده می‌شود که هر یک حاصل یک جهش انتخابی در اپرون هیستیدین خود می‌باشند. این جهش مانع از ساخت اسید آمینه هیستیدین (His) می‌شود، در صورتی که سویه‌های وحشی یا پروتوتروف⁺ (His⁺) قادرند با استفاده از نیتروژن غیرآلی (فسفات آمونیوم) و در حضور منبع کربن مناسب (گلوبگر)، این اسید آمینه ضروری را بسازند.^(۶) طی تحقیقی که در سال ۲۰۰۳ توسط Horn و همکارانش انجام شد، مشخص گردید که سویه‌های سالمونلاتیفی موریوم مانند TA100، TA104، TA98 و نیز سویه‌های k₁₂ Ecoli جهت سنجش جهش‌زایی و سلطان‌زایی برخی از مواد شیمیایی مناسب هستند. طبق تئوری ایمز، ژنتوکسیسیته و موتاژنیسیته به عنوان شاخص‌هایی در پتانسیل سلطان‌زایی محسوب می‌شوند. بر این اساس ۸۰ درصد مواد جهش‌زا، سلطان‌زا نیز می‌باشند. خاصیت منحصر به فرد این آزمون استفاده از میکروزوم کبدی (S9) برای فعال کردن برخی مواد جهش‌زا و سلطان‌زا است. بسیاری از این ترکیبات برای بروز خصوصیات جهش‌زایی یا سلطان‌زایی باید از نظر متabolیکی (اکسیداتیو یا احیائی) فعال گردند و از آن جایی که باکتری سالمونلاتیفی موریوم قادر به انجام این فعالیت نیست، لذا یک عصاره استریل میکروزومی از بافت پستانداران مانند rat را می‌توان به آزمون جهش‌زایی اضافه نمود.^(۷)

هدف از این پژوهش، شناسایی اثر مهارکننده باکتری‌های پروبیوتیک روی گسترش تومورها و سلول‌های سلطانی بود.

مراحل و شاهدهای مثبت و منفی مانند روش تعیین ضد جهش زایی انجام گرفت.

محاسبه درصد بازدارندگی مطابق فرمولی که توسط ONG و همکارانش در سال ۱۹۸۶ ارائه گردید (۱۳)، انجام گرفت:

$$\text{درصد بازدارندگی} = [(A-B)/A] \times 100$$

در این فرمول B تعداد کلنی برگشتی در هر پلیت در حضور ماده جهش زا و نمونه مورد آزمایش و A تعداد کلنی برگشتی در هر پلیت در حضور کنترل مشتب است. در این فرمول تعداد کلنی موجود در پلیت کنترل منفی از صورت و مخرج کسر باید کم شود. زمانی که درصد بازدارندگی بین ۲۵ الی ۴۰ درصد باشد، اثر جهش زایی متوسط و در صورتی که بالای ۴۰ درصد باشد این اثر قوی می باشد. درصد بازدارندگی، کمتر از ۲۵ منفی است.

تعداد کلی برگشتی در هر سویه آزماینده با در نظر گرفتن شاهد و مثبت در مورد مایع روی کشت باکتری‌های پروپیوتیک اندازه‌گیری شد. ابتدا بین دو عامل جهش را یعنی آزید سدیم و نیتروزامین مقایسه کلی انجام گرفت. سپس با استفاده از آزمون آماری لون و با کمک آزمون HSD تحلیل آماری، صورت گفت.

مافتنه‌ها

تایید رنگی سویه‌های آزماینده سالمونلاتیفی موریوم 100 TA و TA104 در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- مشخصات ژنتیکی سویه های آزماینده تیفی موریوم

پلاسمید	جهش	جهش	
R- Factor	UvrB	rfa	
+	+	+	سالموناتیفی موریوم TA100
+	+	+	سالموناتیفی موریوم TA104

سویههای جهش یافته به علت فقدان نسیی سد لیپوپلی‌ساکارید در پوشش سطح باکتری کریستال ویوله بداخل دیواره نفوذ کرده و باعث مرگ باکتری شد و هاله حدود ۱۴ میلی‌متر را تشکیل داد. مقاومت به آمپیسیلین در هر دو سویه بعلت وجود پلاسمید R-Factor در آنها مشاهده شد. عدم رشد در ناحیه پرتو دیده مشاهده گردید که نشان دهنده جهش UvrB می‌باشد. این سویه‌ها بیماریزا نیستند و توسط مهندسین ژنتیک در سراسر جهان استفاده می‌شوند. آنها علاوه بر جهش نسبت به هیستیدین، دارای جهش‌های دیگری بوده که توانایی آنها را برای تشخیص عوامل جهش‌زا بطرور گسترش دهای بالا ممکن کرده.

اساس کتاب برگی مورد تایید قرار گرفتند. کلیه آزمایشات بر روی باکتری‌ها در مرحله رشد لگاریتمی صورت گرفت (۸).

جهت تهیه مایع روی کشت باکتری‌های پروبیوتیک (سوپرناتانت) و جداسازی آن، مایع روی کشت باکتری‌های پروبیوتیک (سوپرناتانت) با استفاده از فیلتر میلی‌پور $45/45$ میکرون تهیه شد. پس از تعیین pH و خنثی‌سازی آن بیون H202 آن نیز خنثی شد تا در مرحله بعدی تحقیق از آن استفاده شود (۹).

برای تعیین فعالیت ضدمیکروبی سویه‌های پروبیوتیک مورد استفاده، در این بررسی با استفاده از مایع روی کشت (سوپرناتانت) و روش NCCls 2000 (۱۰) فعالیت مایع روی کشت بر علیه دو سویه سالمونلاتیفی موریوم TA100 و TA104 و باکتری استافاکلیوکوس ارئوس 8043 ATCC و اشرشیاکلی ATCC 8739 و آنتیبیوتیک جنتامایسین با استفاده از روش انتشا، و سینحش، قطع هاله عدم شد انجام شد.

آزمون ضد جهش زایی بر اساس آزمون سالمونلامیکروزوم شرح داده شده توسط Ames (۱۱) و نیز آزمون تغییر یافته آن در سال ۲۰۰۵ (۱۲) انجام گرفت. این آزمون با افزودن ۰/۱ میلی لیتر از مایع روی کشت باکتری‌های پروبووتیک مورد آزمایش به ۰/۱ میلی لیتر کشت تازه شبانه سالمونلایتفی موربیوم TA104 و TA100 بطور جداگانه، و نیز ۰/۱ میلی لیتر از مواد جهش‌زای مورد آزمایش شامل آزیدسدیم و نیتروزآمین و میزان این مواد (۱/۵) میکروگرم در هر پلیت، مواد جهش‌زا به طور جداگانه به لوله محتوی ۳ میلی لیتر تاپ آگار افزوده شد. به منظور انجام چرخه تقسیم سلولی، ۰/۱ میلی لیتر از محلول ۰/۵ میلی مولار هیستیدین و بیوتین نیز به هر لوله اضافه شد. محتویات لوله پس از ۳ دقیقه تکان دهی با شیکر به طور یکنواخت در سطح محیط گلوبک آگار حداقل گسترده شد و به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد. در این آزمون شاهد مثبت که حاوی ماده جهش‌زا و شاهد منفی که آب مقطر بود نیز در نظر گرفته شد. در هر آزمون از سه پلیت همزمان استفاده شد تا آزمون ۳ بار تکرار شود. بعد از پایان دوره گرمخانه‌گذاری تعداد کلی‌های برگشتی در نمونه شاهد مثبت و منفی و نمونه دارای ماده ضد جهشی

در آزمون تعیین قدرت ضد سرطان زایی، علاوه بر افزودن موادی که در بالا ذکر شد، به هر یک از لوله شاهد مثبت و منفی و لوله حاوی ماده ضد جهش مخلوط 89% تهیه شده که بلافاصله از فریزر خارج شده و در دمای اطاق ذوب شده بود، به میزان ۵/۰ میلی لیتر به لوله‌های تاب آگار، اضافه شد و بقیه

جدول ۲. اثر ضد باکتریائی مایع روی حاصل از کشت ۶ گونه از باکتریهای پروپیوتیک

استافیلوکوکوس اورئوس ATCC 8739	اشرشیاکلی ATCC 8739	سالمونلاتیفی موریوم TA100	سالمونلاتیفی موریوم TA104
۱۰/۵	۷/۶	-*	-
۹/۵	۸	-	-
۹/۵	۷/۲	-	-
۹	۷/۸	-	-
۸/۴	۸	-	-
۸	۶/۸	-	-

* خانه‌هایی که خط کشیده شده‌اند به معنای عدم ایجاد هاله رشد توسط مایع رویی کشت است.

جدول ۳- اثر ضد جهش زایی مایع رویی حاصل از کشت ۶ گونه باکتری پروپیوتیک در مقابل نیتروزآمین، سالمونلاتیفی موریوم و میکروزوم

TA100 سالمونلاتیفی موریوم				TA104 سالمونلاتیفی موریوم			
S9 +		S9 -		S9 +		S9 -	
درصد	کلنجی	درصد	کلنجی	درصد	کلنجی	درصد	کلنجی
۵۱۰	-	۳۷۸	-	۶۹۹	-	۴۹۸	کن منت ب نیتروزآمین
۳۷	-	۳۵	-	۴۸	-	۳۲	کنترل منفی آب مقطر
۶۳	۱۸۸	۵۸	۱۵۹	۶۶	۲۴۰	۶۳	بیفیدوباكتریوم لانکوم
۵۹	۲۱۰	۴۸	۱۹۸	۵۹	۲۸۷	۵۸	بیفیدوباكتریوم بیفیدوس
۴۸	۲۶۷	۵۱	۱۸۴	۵۸	۲۹۵	۵۸	لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس
۵۶	۲۲۶	۴۳	۲۱۴	۵۷	۲۹۹	۵۷	لاكتوباسیلوس بولگاریکوس
۴۲	۲۹۶	۴۳	۲۱۵	۵۰	۳۴۹	۴۸	لاكتوباسیلوس رامنسوس
۴۲	۲۹۸	۳۷	۲۳۸	۴۳	۳۹۵	۴۱	استربنوكوکوس ترموفیلوس

نشان دادند، اما در مورد استرپتوکوکوس ترموفیلوس نسبت به ماده جهش‌زایی آزید سدیم متوسط بود. بطور کلی نیتروزامین اثر جهش‌زایی قویتری را از آزید سدیم نشان داد. نتایج آزمون ضد سرطانی با وجود میکروزوم کبد موش S9 در جدول ۳ و ۴ نشان داده شده است.

درصد بازدارندگی با وجود S9 نیز بالای ۴۰ و قوی بود، در نتیجه این باکتری‌ها اثر ضد سرطانی نیز داشتند. جواب آزمون در مقابل هر دو باکتری TA100 و TA104 یکسان بود. اثرات ضدجهشی و ضدسرطانی باکتری‌های پروپیوتیک در هر دو آزمایش تایید می‌شود. متوسط تعداد کلنجی برگشتی در هر پامیت در ارتباط با موتازن اختلاف معنی‌داری را نشان داد (p<0.05).

مایع رویی کشت باکتری‌های پروپیوتیک برای اشرشیاکلی ATCC 8739 و استافیلوکوکوس اورئوس ATCC 8043 سمی دارد، ولی همین غلظت برای باکتری‌های سالمونلاتیفی موریوم TA104 و TA100 در اثر سمی ندارد؛ لذا از همین غلظت برای بررسی خواص ضد جهش‌زایی استفاده شد. هاله‌های عدم رشد در اثر مجاورت مایع رویی حاصل از کشت با روش انتشار بین ۱۰/۵ - ۶/۸ میلی‌متر بود. (جدول ۲). اثر ضد جهش‌زایی در حضور مواد نیتروزآمین با استفاده از سالمونلاتیفی موریوم TA100 و TA104 در حضور نمونه‌های مورد آزمایش به صورت ممانتع ۱۰۰ درصد یا صفر درصد در جدول ۳ و ۴ نشان داده شده است.

در جدول ۳ و ۴ درصد بازدارندگی دو گونه بیفیدوباكتریوم و سه گونه لاكتوباسیلوس بالاتر از ۴۰ و اثر ضد جهشی قوی را

جدول ۴- مقایسه اثر ضد جهش زائی مایع روی حاصل از کشت ۶ گونه باکتری پروبیوتیک در مقابل آزیدسیدیم، سالمونلاتیفی موریوم و میکروزوم

TA100 سالمونلاتیفی موریوم				TA104 سالمونلاتیفی موریوم			
S9 ⁺	S9 ⁻	S9 ⁺	S9 ⁻	درصد بازدارندگی	تعداد کلی برگشتی	درصد بازدارندگی	تعداد کلی برگشتی
-	۵۱۰	-	۳۷۸	-	۶۹۹	-	۴۹۸
-	۳۷	-	۳۵	-	۴۸	-	۳۲
۶۳	۱۸۵	۵۸	۱۵۷	۶۶	۱۴۰	۶۳	۱۸۵
۵۶	۲۲۸	۴۳	۲۱۴	۵۷	۲۹۹	۵۷	۲۱۲
۴۳	۲۶۷	۵۱	۱۸۴	۵۸	۲۹۵	۵۸	۲۱۰
۴۳	۲۹۷	۴۳	۲۱۵	۵۰	۳۴۹	۴۸	۲۸۵
۴۲	۲۹۸	۳۷	۲۳۸	۴۳	۳۹۵	۴۱	۲۹۲
۳۷	۳۷۰	۲۸	۳۱۰	۲۸	۵۰۱	۲۸	۳۵۷

پروبیوتیک‌ها اثر ضدبакتریایی دارند و می‌توانند در جلوگیری اسهال ناشی از آنتی‌بیوتیک نقش مهمی را ایفا کنند، ولی تاثیر چندانی در درمان سایر اسهال‌های به وجود آمده ندارند. البته همه مطالعات نتایج مشتبی در جلوگیری از اسهال ناشی از آنتی‌بیوتیک‌ها را نشان نداده‌اند (۱۴).

در این بررسی ما از دو ماده موتاژن شناخته شده آزید سدیم و نیتروزآمین استفاده نمودیم. شناسایی مواد یا عواملی که توانایی القاء جهش را دارند و نیز عواملی که می‌توانند از این جهش جلوگیری کنند، نقش مهمی را در حفظ سلامت افراد بازی می‌کنند (۱۵). در این میان بدیهی است که دسترسی به روشی ارزان، سریع و آسان جهت شناسایی مواد ضد سرطانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به همین جهت ما از آزمون Ames و میکروزوم کبد موش استفاده نمودیم. تاکنون بیش از ۵۰۰۰ ماده شیمیایی با استفاده از این آزمون مورد بررسی قرار گرفته‌اند. این آزمون برای تعیین جهش‌زایی و ضد جهش‌زایی مخلوط‌های بیولوژیکی و محیطی پیچیده نیز به کار می‌رود. تعداد قابل توجهی از عوامل شیمیایی که با این روش جهش‌زایی به اثبات رسیده، امروزه از گروه ترکیبات سلطان‌زا محسوب می‌شوند (۱۶). در پژوهش حاضر درصد بازدارندگی باکتری‌های پروبیوتیک مورد آزمایش از ۴۰ به بالا و قوی بود که با تحقیقات دانشمندان مبنی بر اینکه مصرف باکتری‌های پروبیوتیک یا عصاره این باکتری‌ها و یا ترکیباتی از آنها موجب کاهش سلطان‌کولون و کاهش ظهرور تومورها می‌شود، مطابقت دارد. بررسی‌های آزمایشگاهی نشان داده که اجزای دیواره سلولی باکتری‌های پروبیوتیک با مواد موتاژن ترکیب شده و از شدت سلطان‌زایی آن‌ها می‌کاهد (۱۷).

بحث

اکثر سویه‌های آزماینده گالاکتوز منفی بودند؛ بنابراین به علت فقدان اپرون گالاکتوز دخیل در سنتز لیپوپلی‌ساکارید سطح باکتری در بیماری‌زایی نقص داشتند. جهش *fa* باعث کاهش نسبی حاصل‌های لیپوپلی‌ساکاریدی می‌شود که سطح باکتری را می‌پوشاند و قابلیت نفوذ مولکول‌های بزرگی مثل (a) benzo (pyrene) را افزایش می‌دهد. این مولکول به طور معمول نمی‌تواند وارد سلول شود. در مورد دو سویه مورد استفاده این فاکتور تایید شد. فقدان *fa* کد کننده سیستم ترمیمی (Excision repair) منجر به افزایش حساسیت در شناخت بسیاری از عوامل سلطان‌زا می‌شود و به دنبال حذف این *fa*، سویه‌های حساس در برابر اشعه مأوه این‌ها بنشوند. به دلیل تکیکی برش و حذف روی داده *fa* در *fa* UvrB بیوسنتز بیوتین هم گسترش یافته و در نتیجه این باکتری‌ها برای رشد به بیوتین نیاز دارند. دو سویه مورد استفاده در این تحقیق نیز دارای این ویژگی می‌باشند. در ضمن سویه‌های آزماینده TA100 و TA102، TA97، TA98، TA104، TA106، TA107 دارای پلاسمید PKM101 بوده که حاوی R Factor می‌باشد. با سویه‌های حاوی پلاسمید می‌توان مواد سلطان‌زا بسیار ضعیفی را نیز شناسائی نمود که با سویه‌های فاقد این فاکتور قابل شناسائی نمی‌باشند. دو سویه مورد استفاده در این تحقیق نیز دارای فاکتور مقاومت بودند (۷).

تحقیقات نشان داده که لاكتوباسیلوس‌ها و بیفیدوباکتریوم‌ها هر دو فلور طبیعی روده سالم هستند. با اینکه هر دو چه در روده کوچک و چه در روده بزرگ بزرگ‌سالان فلور غالب نیستند، ولی حضورشان با سلامتی روده در ارتباط است.

تشکر و قدردانی

با تشکر از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه تربیت معلم که بودجه این کار تحقیقی را در اختیار اینجانب قرار دادند.

صرف محصولات تخمیری حاوی باکتری‌های پروبیوتیک در کاهش فعالیت آنزیم‌های دفعی مانند گلوکورونیداز، ازوردوکتاز، نیترورودوکتاز و ۷-هیدروژنаз که نقش اصلی در سلطان کولون در انسان و حیوان را دارند و همچنین تجزیه نیتروزآمین که از عوامل موتاژن می‌باشند، مؤثر دانست.

REFERENCES

1. Kruis W. Antibiotics and probiotics in inflammatory bowel disease. *Aliment pharmacol Ther* 2004; 4:75-78.
2. Picard C, Floramonti J. Bifidobacteria as probiotic agents- physiological effects and clinical benefits. *Aliment pharmacol Ther* 2005; 22:495-512.
3. Wollowski I, Rechkemmer G, Beatrice L, Pool Z. Protective role of probiotics and prebiotics in colon cancer. *Am J Clin Nutr* 2001; 73:4515 -55
4. Abrahamse SL, Pool-Zobel BL, Rechkemmer G. Potential of short chain fatty acids to modulate the induction of DNA damage and changes in the intracellular calcium concentration in isolated rat colon of rats. *Eur J Nutr* 1999; 38:76-83.
5. Brady LJ, Callader DD, Busta FF. The role of probiotic cultures in the prevention of colon cancer. *J Natr* 2000; 130:410-14.
6. Mortelmans K, Zeiger E. The Ames salmonella / micrisime mutagenicity assay. *Mutat Res* 2000; 455:29-60.
7. Horn R, Vargas VMF. Antimutagenic activity of extracts of natural substances in the salmonella / microsome assay. *Mutagenesis* 2003; 18:113-18.
8. Parvathy NS, Surendran PK. Biochemical characterization of Lactic acid. Bacteria isolated from fish and prawn. *Journal of Culture Collections* 2005; 4:48-52.
9. Navght MC, MacFie CEJ. Probiotic in clinical practice a clinical review of the evidence. *Nutr Res* 2006; 21:343-53.
10. NCCLS. 2000. Performance standards for antimicrobial disk susceptibility tests. Approved standard, 7th ed. NCCLS document M2-A7. NCCLS, Wayne, Pa.
11. Sarhan MAA. Mutagenic activity of N-butyl and N-Hexyl Azide in the Salmonella mutagenicity test (Ames test). *J Appl Sci Res* 2007; 4:886-89.
12. Gomes-cameiro MR, Daniela MMD. Evaluation of mutagenic and antimutagenic activities of alpha bisabolol in the salmonella / microsome assay. *Mutat Res* 2005; 585:105-12.
13. Ong T, Wong W, Stewart JD. Chlorophyllin a potent antimutagen against environmental and dietary complex mixture. *Nutr Res* 1986;173:111-15
14. Shah N P. Symposium probiotic bacteria. Probiotic bacteria selective enumeration and survival in dairy foods. *J Dairy Sci* 2000;88:894-907.
15. Rafter J. Probiotic and colon cancer. *Best pract Res Clin Gasteroentrol* 2003;17:849-59.
16. Shon MY, Park SKA. Anticancer and Antimutagenic activities after simulated digestion of ethanol extracts from white, red and yellow onions. *J Food Sci Nutr* 2006;11:278-84.
17. Gahyva SM,Siqueira JF. Pirect genotoxicity and mutagenicity of endodontic substances and materials as evaluated by two Prokaryotic test systems. *J Appl Oral Sci* 2005;4:387-92.